

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reverendi Patris Alberti Chanowsky è Societate Iesv
Vestigivm Boëmiæ Piæ seu: Res Qvædam Memoratv
dignæ, quæ in Boëmia præsertim in Districtu Prachensi &
Pilsensi, vel ab hominibus sunt piè erga Deum ...**

Chanovský, Albrecht

Pragae, 1659

Hactenus vita S. Guneheri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50656](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50656)

quando mundum despexit : quem miracula ad sepulchrum eius vel alias permerita ipsius operante divina clementia facta glorificant.

Hactenus vita S. Guntheri.

Jacent porro sacra eius exuivæ in Sacello S. Benedicti & subrueribus apud Coenobium S. MARGARITAE, dictum Brzvnoviense, Ordinis S. Benedicti, propè Pragam, fundatum à Boleslao pio Boëmiæ. Duce & S. Adalberto Episcopo Boëmiæ. Aetate nostrâ, Reverendissimus loci præpositus P. Zdislaus Berka de Duba & Lippa hortatu cuiusdam è Societate Iesu Patris accinctus jam ferè erat operi, ut sacrum eius corpus è ruderibus Cænobij ac Templi illius ab Hussitis diruti in lucem, ac pristinam populi venerationem produceret : sed mors cogitationes illas abruptit.

Est & alia ejusdem sancti prope Arcem Rabij in Boëmia memoria in colliculo, ubi vetus extat Ecclesia Sanctorum omniû nomini sacrata: juxta quam, qua Oppidum Rabij respicit, vestigia Asini aut muli Petrae alte impressa apparent, quorum Origo hæc celebratur. Repertum fuisse Sanctum Guntherum

therum quondam eo in loco à Monachjs
Benedictinis Monasterij Brzevnoviensis,
multisque ac importunis fatigatum preci-
bus in Cænobium illorum migrare voluif-
se, atque adeo itineri jam accinctum, ju-
mentum conscendisse. At ecce, ut testa-
tum esset migrationem illam non fieri è
Dei placito, vestigia bestix profundè in
Petræ, idque iterum ac repetitis vicibus
descendisse, ut his moti Religiosi illi san-
cto viro esse molesti desierint, illeque ad
suum Tuguriolum, ubi nunc Ecclesia illa
est, fuerit reversus.

Ex plurimis, quæ apud sepulchrum eius
facta sunt miracula pauca hic subijciam
ex Boëmico hac de reimpresso libro ex-
cerpta.

I. In Vngaria Procerum non nemo,
nomine Laurentius membris omnibus ca-
ptus, cum diu à Deo per merita S. Stephani
Vngariæ Regis sanari oraret, apparuit ei
Sanctus Stephanus Rex monuitque ut in
Boëmiam profectus ad sepulchrum sancti
Gantheri precatetur. obsecutus ille mox
sanitatem obtinuit, & Monachi Cænobij
illius, sonantibus omnibus campanis, Deo
hymnum: *Te Deum laudamus* magno jubi-
lo concinuerunt. Gratitude ergo sepul-
chrum

chrum sancti Guntheri eleganti tegumento vestivit, cum gaudio reversus in Vngariam.

2. In Bavaria in Monasterio Altensi non nemo dictus Landfridus, etiam ipse membris captus omnibus, monitu S. Virginis Deiparæ, die S. Dionysij Arcopagitæ (qui ipse etiam dies est S. Guntheri) in Przeunovium venit, ubi eum vir quispiam Religiosa veste indutus eum erexisset, momentoque persanasset, mox ab oculis eius evanuit. Ob quod more solito Campanæ Cænobij eius omnes in lætitiæ, gratique erga Deum animi si quam sunt pulsatæ.

3. Nobilis quidam Boëmus ex Familia Ræzinorum, à Dæmone obsessus è vestigio ad sepulchrum S. Guntheri & liberatus, campanis ut post sine putamiraculata fieri solebat, jucunee resonantibus.

4. Civium Pragensium unus nomine Martinus, filium cœcum, & mutum natum ad sepulchrum S. Guntheri delatum, sine mora, sanum præsentem maximam Pragensium turba recepit, statimque dimidium bonorum suorum Cænobio illi donavit. Ivo viso miraculo quidam Bavarus domum reversus amico suo Author fuit, ut filium suum:

suum cæcum etiam deferret ad S. Guntherum; sed is filio domi relicto peregrinatur ad S. Guntherum, cum hîc jejunio & orationi vacaret, cœlitus intellexit, Filium in Bavaria illâ ipsâ horâ visum recipere; id quod verissimum fuisse postea deprehendit.

5. In Thuringia Petrus quispiam præcipuæ nobilitatis vir triennali morbo prostratus, à medicis relictus, amicis jam gravis, samâ horum miraculorum excitatus, se S. Gunthero commendavit, sanatusque Brzevnovium gratitudinis causâ advenit.

6. A tumore colli alius, alius à morbo caduco, duo à lepra alius à periculosis Dæmonum tentationibus, foemina quæpiam Anno 1256. die S. Magdalensæ à rabie; alia à fluxu sanguinis; alia Anno 1258. die S. Valentini, alijque alias à cæcitate, atque à morbis alijs sunt liberati; multis manus aridæ sunt restitutæ sanitati.

7. Lampas apud S. Guntheri corpus suspenfa aliquando nullo hominum coöperante ignem concepit.

8. Anno 1248. 2. Septembris Gertrudis quædam in morbo jam deposita, iuasû cuiusdam ex ordine Prædicatorum semimor-

tua ad S. Guntheri monumentum delata
revaluit.

9. Quidam à duobus Dæmonibus sub
viri ac feminae figura conspicuis vexatus,
cum ad opem S. Guntheri confugisset, ab eo
sibi etiam conspicuo vehementer baculo
per cussus hæc verba audivit: *Fili hac pla-*
ga liberaberis: & mox vere liberatus est.

10. Anno 1256. 4. Augusti Vdalrici
Pragensis civis filius à gravi morbo Filiola
ab Hydrope apud monumentum S. Gun-
theri sunt sanati: deindeque eiusdem alius
filius ab equo graviter percussus itidem
sanatus, causam dedere ut Parens ea die an-
nue in pane & aqua ieiunaret.

11. Alius Pragensis civis dictus Putna,
cum Filiolam suam jam positam Brzesno-
vium deveheret, illa prope Cænobium ex-
piravit, quare mortuam ad sepulchrum
S. Guntheri detulit, & mox vivam rece-
pit.

12. Ex pago Bubeneez Virgo dicta
Dauchavva, cum usum manuum pedum
que ac insuper linguæ amisisset, die S. Mat-
thiæ apud S. Guntherum valetudinem
recuperavit.

Hactenus miracula S. Guntheri.

Fuit & alius in Boëmia Eremita exterus
P. Guil-

P. Guilhelmus Peregrinus, quem ait Raderus trans Danubium in Sclavonum, sex Boëmorum monte, dicto V Vinburgum habitasse.

Habet præterea Raderus consignatos plures sanctos, qui olim Boëmiam præsentia sua decorarunt, inter quos (prout etiam ex historijs Boëmiæ constat) fuit Sanctus VVolfgangus Ratisbonensis Episcopus, à quo Raderus dicit auspicijs S. Bilgrini, seu Peregrini Batavorum, seu in Bathaus in Bavaria Episcopi, totam Boëmiam ad Christum Dominum conversam, ante Annum Domini 972.

Sanctus ergo Pilgrinus misit S. VVolfgangum in Boëmiam, quæ eundem etiam advocaverat in Vugariam ad fidem Christi ibidem prædicandam.

Superest memoria S. VVolfgangi in Boëmia supra Pagum & Castellum Chudenicz Illustrissimorum Dominorum Czerniniorum Stemmaris Titulare, ubi in nemore colli imposito ad facellum prædicto sancto dedicatum, hodieque in Petra apparent vestigia utriusque pedis sancti illius Episcopi quæ is, dum per Boëmiam in suo munere Apostolico peregrinaretur, ibi dicitur ibi impressisse, magnus solet ad illud

illud feriis secundis Paschatis ac Pentecostes fieri hominum piorum concursus, narranturque inibi non nulla supra naturam fieri solita. Etenim Sanctus VVolfgangus, ut olim cum esset Episcopus Ratisbonensium, Boëmiaque careret Episcopo, curam gessit Boëmiæ, ita adhuc Boëmiam suam è Coelo videtur respectare. Nam & circa Annum Domini 1600. Domino Humprechtio Czerninio, loci illius Domino tum Regni Boëmiæ subcamerario vegeto ac valenti, nihilq; de morbo, nedum de morte suspicanti, vox vigilantis insonavit: *Humprechte dispone domui tuæ, morieris post triduum: prius tamen peregrinare ad S. VVolfgangum ibique peccata confitere, & SS. Eucharistiam sume.* Paruit ille monito, tametsi nullum periculi signum in se adverteret summoque mane res suas cum Familia, & cum Parocho Chudenicensi, aliisque quorum intererat, composuit; S. VVolfgangum, ut iussus erat, adiit, & quarta die, diem suum pie obiit.

Idem Raderus in Bavaria pia refert Posonem, seu Bosonem Episcopum Merceburgensem (qui obiit Anno 967.) Selavis, seu Boëmis, Lusatiis, Vngaris, qui ad orientem vergunt, Idololatriæ, vel saltem adhuc

mori-

moribus paganis Cælestem Christi legem ingenti cum labore promulgasse, dicitque eum natum Bavarum in Bavaria obiisse.

Nihilominus præcipui primique Boëmiæ Apostoli sunt, SS. Cyrillus & Methudius Episcopi, qui è Græcia egressi, corpus S. Clementis Papæ & Martyris è Chersoneso sublatum secum detulere varias per Provincias, in quibus Christum Dominum paganis annunciavere, donec tandem Moravas ac demû Boëmos Ecclesiæ subdidissent.

Primus, quem Borzivvoglio Boëmiæ Ducis in Moravia ad Christum converso domum redeunti, Sancti Episcopi adiungere comitem sacerdotem, vocabatur nomine *Kaich*, qui primam in Boëmia missam Regina Hradecii celebravit.

Venerabilis autem ille Paulus sacerdos, qui postea Borzivvoglio, & S. Ludmillæ fuit à Confessionibus & qui Venceslaum in trasinum suum educavit, ac ad omnem sanctitatem instituit, putatur ab eisdem sanctis in Boëmiam fuisse adductus.

Sancti illi quinque Fratres Martyres Benedictini S. Adalberti Roma usque in Poloniam comites aliquando in Boëmia in Monasterio Brzevnoviensi habitârunt.

Sed & temporibus reliquis viri sancti

con-

concionibus suis Boemiam illustrarunt, in-
 ter quos B. Ioannes Capistranus Francis-
 canus, qui Pilsnæi, Glacij, alijsque Boë-
 mię locis Apostolicis suis sermonibus mira
 in hominum pectoribus est operatus, mul-
 taque Hussitarum millia reduxit ad Eccle-
 siam; multa millia excitavit in militiam ad-
 versus hæreticum, & ab Ecclesia repudia-
 tum fœdissimum Regem Boëmiæ Geor-
 gium Podiebradium; contra quem à sum-
 mo Pontifice Paulo declaratus est Catho-
 licæ militiæ Dux. Zdenkon de Sternberg
 Baro Boëmus. Adversus Turcas etiam è
 Boëmia multos in Vngariam excivit; in-
 ter quos & ille Boëmus est, qui cum Alsam
 Græcam reliquos inter præsidarios tuere-
 tur, & Turcarum non nemo tempore acer-
 rimæ oppugnationis vexillū Turcicum jam
 moenibus infigere, profilijt Barbarū illū in
 præcep̄s daturus. Sed Turca ille Boëmū me-
 dium ita complexus est, ut is se eripere & à
 Barbaro expedire nō posset. Quare ad B. Io-
 annē Capistranum ponē cum Crucifixi ef-
 figiē adstantem & Christianorum animos
 accendentem conversus, petijt, num, si una
 eum cane isto (ita Turcam appellavit) sese
 daret è maribus præcipitem, anima eius ef-
 set futura salutis æternæ compos; cumque
 id

id B. Ioannes pollicitus esset, sese unâ cum
Barbaro vexillum manutene[n]te, nullâ morâ
abjecit in Arcis fossam, & lapsu illo vitam
sibi pariter eripuit & Barbaro.

Extant manuscriptæ variæ B. Ioannis
Capistrani Epistolæ, quas is ad Georgium
Padiebradium scripsit ardentè, pro Hære-
sum in Boëmia extirpatione.

Ex eodem S. Francisci Ordine B. Iaco-
bus de Marchia fortiter in Boëmia adver-
sus Hussitas decertavit, veneno ab illis sæ-
pius tentatus.

Sed & S. Henricus Imperator in bello,
quo ope S. Laurentij Boëmos vicit, terram
Boëmiam sacris suis pedibus aliquando
calcavit eâque victoriâ ad Boëmos non-
dum omnes Christianos, Ecclesiæ plenè ad-
iungendos est usus.

Nec dubitari debet sanctum quoque Ot-
tonem Bambergensem Episcopum, dum
per Boëmiam, ad Barbaros convertendos
soepius Vladislai, Sobeslaique tempo-
ribus est peregrinatus, occasione illa bene
usum ad Boëmorum animas pietatis amo-
re imbuendas adeoque sanctitatis zelique
sui radijs etiam hanc Provinciam illu-
strasse.